

Pe antetul fundației, logo-ul este chiar chipul mentorului și semnătura acestuia. Prin statut, Fundația „Gheorghe Ionescu Șișești”, înființată în anul 1995 la inițiativa fraților Drăgolici, și-a propus să mențină vie memoria și să dezvolte viziunea marelui cercetător. Scopul Fundației este de a promova activitatea și realizările marelui savant și de a continua cercetările în domeniul agriculturii și al învățământului superior de specialitate.

G. Ionescu Șișești

După o scurtă întrerupere, Fundația și-a reluat activitatea în anul 2015 prin eforturile noului președinte al Consiliului de Administrație, dr. Victor Drăgolici, care a reușit, după nenumărate drumuri la Judecătoria Drobeta – Turnu Severin, să actualizeze statutul și să schimbe sediul în Comuna Crevedia, Județul Dâmbovița, unde a lucrat până de curând în cadrul dispensarului sanitar-veterinar. Aici a putut să atragă noi membri, să organizeze adunările generale și să dezvolte aria preocupărilor. Fundația are un număr relativ mic de membri, cu o medie de vârstă destul de mare.

Tinerii nu par a fi interesați de astfel de activități. În programul manifestărilor, un obiectiv important este ocupat de întâlnirile periodice cu descendenți, cu personalități care i-au fost studenți sau care au cunoștință de amănunte interesante din bogata activitate a profesorului. Am lucrat aproape 40 de ani în c-d-i (cercetaredezvoltare-inovare), iar în ultimii 15 ani am „funcționat” și în rolul de consilier în proprietate industrială.

Așa am avut ocazia și privilegiul să cunosc oameni deosebiți, inventivi, pasionați. De obicei, eram chemat la director pentru a mi-i prezenta și solicita să-i ajut să finalizeze o cerere de brevet de invenție cu tot ce presupune aceasta: descriere, revendicări, desene, taxe etc. Unul dintre aceștia este dr. Victor Drăgolici cu care, ca de altfel ca și cu majoritatea celorlalți, m-am împrietenit și colaborăm de vreo 8 ani, timp în care am finalizat 3 brevete de invenție în domeniul aparatelor și

instrumentelor folosite în medicina veterinară.

Nu mai spun câte diplome și medalii am obținut la saloanele de invenții, căci, până la urmă, am convenit să fim coautori. Doctorul în medicină veterinară, despre care am amintit, este unul din membrii fondatori și președintele actual al Fundației „Gheorghe Ionescu Șișești”. Marele savant, pedagog desăvârșit și cercetător pasionat (născut la 16 octombrie 1885, Șișești de Jos, județul Mehedinți - decedat la 4 iunie 1967, Otopeni) Gheorghe Ionescu Șișești a fost un renumit agronom, doctor în științe agricole al Universității din Jena, Germania, membru al Academiei Române, creator de școală în domeniul agronomiei întemeind, în anul 1927, Institutul de Cercetări Agronomice al României (ICAR), pe care l-a condus până în 1948.

De asemenea, a condus Școala Superioară de Agricultură de la Herăstrău între anii 1914-1919 și 1928 și a fost ministru al agriculturii de patru ori între anii 1931-1940. Academia de Științe Agricole și Silvicultură a României a fost redenumită, în anul 1992, Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu Șișești”. Unul din cele mai notabile evenimente a avut loc la 16 octombrie 2015, în București, la Casa Oamenilor de Știință cu ocazia comemorării a 130 de ani de la nașterea savantului, la care au participat numeroși academicieni, cercetători, specialiști. Prin coincidență, dr. Victor Drăgolici s-a născut în aceeași localitate, Șișești de Jos, județul Mehedinți, cu marele profesor, pe care l-a cunoscut când avea vreo 10 ani și a asistat la o intervenție veterinară a acestuia. La despărțire, profesorul i-a spus profetic: - Măi, Victore, tu să te faci doctor veterinar!

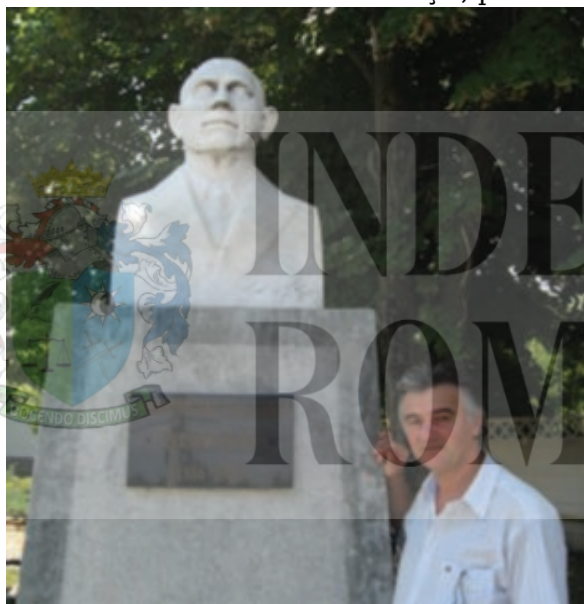
Și întâmplător sau nu, a ajuns doctor în medicină veterinară, cu multe reușite în cercetare-inovare, cu publicare de cărți de specialitate și participări la congrese în domeniu, dintre care îl menționez pe unul internațional la Tokyo. În anul 1976, a făcut prima operație reușită în țara noastră, de pericardită traumatică la vacă, despre care a scris o carte, pe care a dedicat-o memoriei savantului. Cartea, împreună cu referatele semnate de doi profesori de chirurgie, care propuneau și o premieră, a fost depusă pe 5 ianuarie 2016 la Academia Română, Secția de Agricultură. S-a refuzat premiarea pe considerentul că „această operație se face în fiecare zi la om”.

Reprezentanții Secției de Agricultură nu au reușit să

vădă că operația s-a făcut la vacă, nu la om... Cochetează și cu literatura; la îndemnul meu, a ales o poezie pe care am publicat-o într-un număr al revistei „Amprentele sufletului”. Ca redactor al „Foi volante”, în Nr. 5 al acesteia, din 2018, am scris un articol intitulat: Pe urmele lui Gheorghe Ionescu Șișești, pe care îl redau în continuare: Motto: Pădurea este aurul verde al planetei. Eu am protejat-o, acum este rândul vostru! Gheorghe Ionescu Șișești Se știe că acesta își nota în jurnale activitățile întreprinse în munca sa asiduă și plină de succes în vastul domeniu al agriculturii. Dar există și fapte inedite care probabil că au scăpat printre numeroasele analize științifice.

În anul 1953, prin luna aprilie-mai, Gheorghe Ionescu Șișești inspecta culturile agricole dintr-o anumită zonă, eveniment netrecut în jurnalul nr. 2 al academicianului. Dr. Drăgolici Victor, împreună cu dr. Isarie Ioan, membri ai Fundației „Gheorghe Ionescu Șișești”, au fost de curând pe urmele savantului la fostul IAS Uruiești, Sascut și ferma Rogoaza din județul Bacău. Ajunși aici, au constatat că au rămas numai ruine: nu mai exista podul care făcea legătura între Sascut și Rogoaza, înalt de 20 metri, ce trecea peste râul Siret. Era un pod metalic, pe sub care trecea renumitul pilot Agarici cu avioane Savoie, importate din Spania. Podul a fost distrus și s-a făcut acolo o hidrocentrală cu bazin de 20 km lungime și 2 km lățime. Au întâlnit o singură persoană care a supraviețuit acelor vremuri - Rusu Romeo - fost contabil la ferma Rogoaza în perioada despre care scriem și cunoștea bine un eveniment trăit cu emoție, pe care l-a povestit celor doi vizitatori:

*Independența
prin Cultură*

<Mă aflam în birou la directorul fermei IAS Rogoaza, Gheorghiu Ion, pentru a mă angaja ca economist la acea fermă. Deodată, intră pe ușă un om brunet, înalt și impunător

- Gheorghe Ionescu Șișești. Directorul sare brusc în picioare și i se adresează cu bucurie și sinceră recunoștință:

- Sărut mâna, conașule! Sărut mâna, conașule! Profesorul îi răspunde:

- Stai jos, Ioane! De știam că ești tu aici, nu veneam. Te cunosc bine. Ești un om harnic și bine pregătit. Am încredere în tine. Directorul fermei, Gheorghiu Ion, era copil orfan din primul război mondial din 1916, școlarizat la școala de tehnicieni agricoli de la Roman, școală ce era susținută financiar de Gheorghe Ionescu Șișești. Profesorul a venit de mai multe ori să verifice culturile de la ferma care se afla pe fosta moșie de 15.000 ha a lui Iamandi.

Dacă am reușit să vă stârnesc, cumva, interesul pentru cea mai însemnată personalitate a agronomiei românești, vă invit să accesați numeroasele site-uri cu privire la biografia și opera celui care poartă denumirea acestei fundații>.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*